

Tab, kan træde over i Folkekirken Præsteembeder. Der har i det andet Ting været nogen Betænkelighed ved denne Bestemmelse, navnlig i Folketingets Lønningsudvalg. Man er dog kommet til det Resultat, at noget saadant vel kunde gøres, men det burde helst gøres paa Finansloven ved et Forslag om Lønningsanciennet for hver enkelt. Imidlertid er Finansloven for indeværende Aar for længst vedtaget, og det vil være umuligt at komme med et saadant Forslag dær. Jeg har derfor ment, at det var rigtigt at vedtage en Paragraf, der bemyndiger Ministeren til i dette Finansaar at tildele saadan Lønningsanciennet. Det blev ogsaa vedtaget i Folketinget.

Saaledes som Lovforslaget her foreligger, er det vedtaget af Folketinget, idet en Del Medlemmer dog har undladt at stemme under Hensyn til Punktet om Præsteløftet; men ellers har der i det væsentlige været Enighed. Og henset til den Trang, der er til at udvide Kredsen af dem, der kan søge Præsteembeder, vil jeg anmode det høje Ting om en velvillig Behandling af Lovforslaget og, saa vidt muligt, ogsaa en hurtig Behandling.

Gisselbæk: Efter at den højtærede Kirkeminister nu saa udførlig har begrundet nærværende Forslag til midlertidig Lov, der tilsigter at afhjælpe den Præstemangel i Folkekirken, som allerede er til Stede, og som ventelig vil blive større efter Genforeningen med Sønderjylland, skal jeg kun gøre nogle faa Bemærkninger, idet jeg kan slutte mig til den højtærede Ministers Udtalelser.

Den tidligere Kirkeminister Povlsen fremsatte i Januar et lignende Lovforslag i Folketinget, men det naaede ikke videre end til første Behandling. Nærværende Lovforslag, som blev fremsat i det andet høje Ting i Maj, har dær faaet en meget indgaaende Behandling baade i Salen og i Udvalget, og Resultatet deraf er blevet, at der i § 1, 1ste Stykke, er indsat en Linie, som jeg synes godt om. Da der ved Lovforslaget aabnes Adgang til Præsteembeder for Ansøgere fra andre Riger, hvor de har faaet deres Præsteuddannelse, synes jeg godt om den Tilføjelse, at de skal kunne beherske det danske Sprog paa fyldestgørende Maade. Det er ikke noget overdrevent Krav at stille her. — I § 1, Punkt 6, aabnes der Adgang til Præsteembeder for ikke akademisk uddannede Mænd, naar en bestemt Menighed ønsker dem til Præster, naar de har fornødent Kendskab til Menighedens og Kirkens Tarv og efter en afholdt Prøve findes modne

til Præstegerningen. Men for disses Vedkommende kræves ved Indstillingen enten Enstemmighed af Menighedsraadsmedlemmerne, eller at $\frac{3}{4}$ af Vælgerne til Menighedsraadet stemmer derfor. Det forekommer mig at være rimeligt, at der kræves Sikkerhed for, at et Flertal af Menighedsmedlemmerne ønsker vedkommende antaget som Præst, hvilket ogsaa er ønsket af Landets Biskopper. I det hele taget ønsker jeg, at Menighederne faar mere Indflydelse paa, hvem der beskikkes til at være deres Præster.

Jeg omtalte før, at den tidligere Kirkeminister havde fremsat et lignende Lovforslag. Der er imidlertid i nærværende Lovforslag af den nuværende højtærede Kirkeminister indført en ny § 2, hvis første Punktum lyder: „Ingen af de i foranstaaende Paragraf nævnte Mænd kan beskikkes til Præster i Folkekirken, medmindre de er villige til at aflægge Folkekirken Præsteløfte.“ Dette er en Væsenforskel mellem det tidligere og det nærværende Lovforslag, som jeg er den højtærede Kirkeminister taknemmelig for og giver min Tilslutning til.

Lovforslaget i dets Helhed tilsigter jo at lette Adgangen til Præsteembeder og indeholder i saa Henseende en Overgangsbestemmelse i § 3, som jeg gerne vil have Lov til at oplæse. Den lyder saaledes:

„Teologiske Kandidater, som beskikkes til Embede i Folkekirken i Finansaaret 1920—21, faar fuld Lønningsanciennet for de Aar, de maatte have tjent i Virksomheder henhørende under de i Lov 4. Oktober 1919, § 18, 3die—4de Stykke, nævnte“. De, der her tænkes paa, er teologiske Kandidater, som er ansatte i forskellige Virksomheder; der nævnes: Lærervirksomhed ved Universitetet, offentlige og private Skoler, Statsseminarier, Blindeinstitutter, Døvstummeanstalter, Aandssvageanstalter, Straffeanstalter samt anerkendte private Seminarier, Opdragelsesanstalter, Børnehjem og Højskoler. Jeg vil gerne sige i denne Forbindelse, at det forekommer mig, at Præsterne ikke hører til de ved den store Lønningslov mest begunstigede, og at der er taget for lidt Hensyn til deres lange og kostbare Uddannelsesetid.

Jeg tror, det vilde have sin store Interesse ogsaa for Lovgivningsmagten, at dette lille Lovforslag hurtig kunde blive ophøjet til Lov, saa at vi fik Lejlighed til at se Virkningerne deraf. Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme.]

S. Rasmussen: Ved Folketingets første Behandling af det foreliggende Lovforslag